

Der er jo intet fornuftigt Menneske, der kan tænke sig, at der kunde ske nogen Skade ved at gaa over Sporene. Hvorfor Statsbanerne har gravet alle disse Penge ned i Jorden uden at faa noget som helst fornuftigt for dem, maa jeg tilstaa, jeg ikke begriber. Der er sikkert god Grund til, naar man skal spare, ganske at standse denne Bygning af Perrontrapper, hvor der ikke er Tale om meget stærkt befærdede Stationer som Fredericia og Aarhus og naturligvis København, Hellerup og lignende; ved de mindre Stationer er disse Foranstaltninger ganske unyttige.

Der har været megen Tale om, at Arbejderne paa Dobbeltsporene i Jylland, dels det paa den østlige Længdebane, dels det fra Lunderskov til Esbjerg, skulde sikres stærkt ned, og Dobbeltsporet fra Lunderskov til Esbjerg er jo ogsaa skaarer stærkt ned, idet der kun er opført 400 000 Kr. til Anvendelse dertil i det kommende Aar. Det synes mig noget uheldigt, at man paa dette Tidspunkt giver sig til at skære ned paa disse Bevillinger. Det er allerede 6 Aar siden, det blev bestemt, at disse Dobbeltspor skulde gennemføres, og at man nu skærer dem ned, vil jo sige, at der er gravet mange Penge ned i Jorden, som skal ligge der flere Aar end nødvendigt, inden de kan komme til at give Rente. Det var derfor sikkert heldigt, om man kunde faa disse Foranstaltninger gennemført. Men skal der endelig spares, vil jeg meget henstille, at man dog gennemfører Dobbeltsporet paa de mest befærdede Strækninger og for Dobbeltsporet fra Lunderskov til Esbjergs Vedkommende gennemfører Strækningen fra Esbjerg til Bramminge, som er den stærkest trafikerede, og hvor der derfor er den stærkeste Trang til Dobbeltspor. Det kan let gøres, idet Anlægget paa Strækningen Tjæreborg—Bramminge, saa vidt jeg ved, allerede er færdigt i alt væsentligt, og den resterende Del af Strækningen kunde sikkert let gøres i Stand inden ret længe.

Jeg henstiller til den højtærede Minister, at denne Del af Dobbeltsporet i hvert Fald gøres i Stand i det kommende Aar. Denne Strækning skal jo nemlig ogsaa optage Trafikken fra Skraabanen fra Langaa over Silkeborg til Bramminge, og der er derfor ganske naturligt større Trafik der end paa Strækningen fra Bramminge Øst paa. Det var for øvrigt, da Skraabanen blev bygget, et Løfte fra Trafikministeriet, at Togene paa den Bane alle sammen skulde blive ført ind til Esbjerg. Det Løfte er ikke blevet holdt. En Del af Togene bliver

ført derind, men ikke paa langt nær alle, og det forekommer mig, at det for en rationel Befordring af Gods og Personer var langt rimeligere, at disse Tog endte i Esbjerg. Det var jo Mening, at denne Bane bl. a. skulde aflaste Trafikken paa den østlige Længdebane og paa Tværbanen Fredericia—Bramminge, og det kunde gøres ved en forbedret Toggang paa Skraabanen. Togene gaar langsomt, og der er ikke saa mange, at man med Fordel kan benytte denne Rute fremfor Ruten Langaa—Fredericia—Esbjerg. Med en forbedret Toggang kunde man aflaste den østlige Længdebane og paa den Maade faa mere Nytte af Skraabanen.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger om Fiskeriet. Der er ved Esbjerg Havn i de sidste Aar bygget en Auktionshal, som Staten har ladet opføre. Den første Auktionholder, der var ansat ved den, tjente det første Aar ca. 150 000 Kr., og han blev altsaa velholden ved disse Auktioner. Nu er der tre Auktionsmestre, som formentlig tjener 50—75 000 Kr. hver. Det er ikke urimeligt af Staten at forlange, at der skal betales en Afgift af den Hal, som Staten har opført, men det er urimeligt at forlange, at Fiskerne skal betale den. Naar Auktionholderne har saadanne Indtægter, kan de meget godt betale den nødvendige Forrentning og Afbetaling af den Kapital, der er anbragt i Hallen, saaledes at Fiskerne slipper for yderligere Afgift, og jeg vil meget henstille, at Sagen ordnes paa den Maade.

I Anledning af den Fiskerikommission, der har været Tale om at nedsætte, vil jeg gerne sige et Par Ord. Der er ingen Tvivl om, at der her fra Landet kunde organiseres et stort Fiskeri i Atlanterhavet og i vore Farvande i det hele, saaledes at vi kom paa Højde med Norge, England og Tyskland med Hensyn til stort og indbringende Fiskeri. Man har i England det Forhold, at Fiskekutterne ligger paa Fiskepladserne i længere Tid, og saa sejler der en Damper ud og henter Fangsten ind til Havnen. Et saadant Forhold maatte ogsaa kunne indføres her. Der klages over, at Nordmændene fisker ved Island og Grønland. Jeg forstaar ikke, hvorfor Kapitalisterne ikke ligesom de norske Kapitalister udruster Hvalfangerdampere og lader dem sejle ud og fiske og bringe de Varer hjem, som man siger at Nordmændene tager. Det er godt nok at raabe med Scoresbysund, som visse Damer raaber med Rejer — for at bruge et Udtryk, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard anvendte i Gaar — men det bliver Forholdene virkelig ikke bedre af. Nej, skal det blive